

Paikkarin torppa kuuluu valtion strategisiin kiinteistöihin

Erja Hinkkanen

LOHJA | Paikkarin torpan tulevaisuus näyttää valoisalta, sillä se on listattu Suomen valtion strategiseen kiinteistövarallisuuteen. Tämä tarkoittaa sitä, että valtio pitää museon omistuksessaan kansallisten kulttuurihistoriallisten arvojen vuoksi. Museovirastolta Paikkarin torppa on kuitenkin siirtymässä Senaatti-kiinteistöille.

Näin esittää opetus- ja kulttuuriministeriön asettama työryhmä, jonka tehtävänä oli pohtia Museoviraston kulttuurihistoriallisesti merkittävän

kiinteistövarallisuuden omistamista ja hallinnoimista. Museovirastolla on yhteensä 87 omistuskokonaisuutta. Niistä viisikymmentä on työryhmän mielestä strategisesti merkittäviä. Paikkarin torpan lisäksi muun muassa Raaseporin linnanrauniot ja Myllymäen torppa Pusulan pohjoisosissa kuuluvat joukkoon. Loput, ei-strategiset kohteet ehdotetaan luovutettavaksi Metsähallitukselle.

Museovirasto on jättänyt esityksestä eriävän mielipiteen, sillä se pitää aikataulua liian tiukkana. Työryhmä esittää muutosta toteuttavaksi jo ensi

Sammattilaiset Ida Salonen ja Iina Huikari ovat oppineet jo koulussa melkoisesti Elias Lönnrotista. – Täällä ymmärtää kulttuuriin säilyttämisen arvon, Salonen sanoo.

vuoden alusta. Esitys on parhaillaan lausuntokierroksella. Päätös asiassa tehdään valtion ensi vuoden talousarvion yhteydessä.

Museoviraston pääjohtaja **Juhani Kostet** pitää esitystä muutoin äärimmäisen hyvänä.

– Senaatti-kiinteistöillä on vuokrajärjestelyjen vuoksi enemmän rahaa kiinteistöjen ylläpitämiseen ja korjaamiseen

kuin Museovirastolla, Kostet perustelee.

Esityksen mukaan Museovirastosta tulee Senaatti-kiinteistöjen vuokralainen.

Kostetin mukaan jo nyt on selvää, että Museovirasto ei enää ryhdy pitämään Paikkarin torppaa auki.

Lohjan kaupunki huolehtii tänä kesänä viime vuotiseen tapaan Paikkarin torpan aukiolosta. Museolla työskentelee kesätöissä kolme muorta: **Ida Salonen, Iina Huikari ja Jani Johansson**. Torppa avautui yleisölle keskiviikkona.

PAIKALLISET 4

Katri Hetekorpi Helsingistä (kesk.) kuuntelee kiinnostuneena kun Ida Salonen (vas.) kertoo Paikkarin torpan historiasta. Salonen oli töissä museolla jo viime kesänä, lina Huikari aloitti työt keskiviikkona.

'Kummitteleeko Paikkarin torpalla?'

Upea ympäristö ja kulttuuriperintö houkuttelivat kesätöihin museoon

Helsinkiläinen Valma Martiskainen keskustelelee oppaan, **Jani Johanssonin** kanssa **Elias Lönnrotin** kiehovasta elämästä. **Johansson halusi museoon töihin sen upean luonnon ja inspiroivan perinnön vuoksi.**

Salosella on Lönnrotin historia hallussa. Se tulee ilmi, kun torppaan poikkeaa helsinkiläinen **Katri Hetekorpi**, joka on lähtenyt Vanhustyön Keskusliiton järjestämälle retkelle.

Salonen kertoo sujuvasti kuinka pienessä torpassa asui yhdeksän henkeä ja kuinka osa esineistä on alkuperäisiä, osa

Miina Lönnrotin selostuksen mukaan teetetty, ja kuinka Eliaksen isä, räätäli istui työskennellessään pöydällä ja kuinka pöytä käännettiin leivottaessa toisin päin ja kuinka kellossa on vain yksi viisari kun kiirettä ei tunnettu ja kuinka Lönnrotin äiti nukkui kaapin alalaatikossa ja lapset kerrossängyssä. Ja

paljon muuta. Hetekorpi kuuntelee kiinnostuneena.

Kerrossängystä ja muutamasta muusta esineestä hänelle tulee mieleen oma lapsuus.

–Niin kauniisti selostit, hän kehuu Salosta.

Sammatissa asuvat Huikari ja Salonen halusivat oppaiksi Paikkarin torpalle ensinnäkin siksi, että työpaikka on lähellä ja myös siksi, että kulttuuri kiinnostaa.

Salonen on tämän kevään ylioppilas ja hän on hakenut Turkuun lukemaan suomenkieltä ja suomalais-ugrilaista kielitiedettä. Huikari käy lukiota.

Teologiaa opiskeleva, Virkkalassa asuva Johansson halusi Paikkarin torpalle sen upean ympäristön ja inspiroivan perinnön vuoksi.

–Lönnrot pystyi näistä lähitokohdista raivaamaan tiensä yliopistoon, Johansson sanoo.

Tämä kiinnostaa myös yhtä Paikkarin torpalla vierailevaa, helsinkiläistä **Valma Martiskaista**.

–Näistä oloista hän pääsi niin pitkälle, Martiskainen hämmästelee.

Hän on lukenut paljon Lönnrotista, mutta vierailee nyt ensimmäistä kertaa torpalla.

Lohjan museon museoamanuenssi **Leena-Maija Halinen** kertoo, että Paikkarin torpassa käy kesän mittaan noin 2000 vierasta.

–Se on ollut monet vuodet vakiomäärä, hän sanoo.

Halinen pahoittelee sitä, että Lohjan kaupungilla ei ole resursseja markkinoida enempää Paikkarin torppaa. Museosta on maininnat kaupungin matkailupalvelujen sivuilla.

Paikkarin torpan oppaista Salonen ja Huikari työskentelevät vuorotellen myös Johannes Lohilammen museon oppaina.

Paikkarin torppa avoinna 18.8. saakka keskiyökoosta sunnuntaihin klo 12 – 16. Pääsymaksu aikuisilta kolme euroa, lapsilta ja eläkeläisiltä kaksi euroa.

Erja Hinkkanen

LOHJA | Kuinka pitkä Elias Lönnrot oli? Miten täällä nukuttiin? Miten tämä on rakennettu? Paikkarin torpalla työskentelevät oppaat **Ida Salonen**, **Iina Huikari** ja **Jani Johansson** joutuvat vastaamaan mitä ihmeellisempiin kysymyksiin.

–Kerran minulta kysyttiin kummitteleeko täällä, Johansson kertoo.

Ei kummittele, Johansson vastasi.

Hän ja Salonen työskentelevät torpalla toista kesää, Huikari ensimmäistä.